

Efter min Mening vilde Loven i og for sig ikke være at anbefale, men jeg erkender, at den er for saa vidt tidssvarende, som den svarer til hele den Udvikling, hvori vi befinder os, dette, at Mennesker skal underkende deres egen Evne og paa kalde det offentlige, naar de skal gøre noget godt. Det er jo en Mistillid til sig selv. Herregud, hvis Folk vil benytte Solen, som de har Gavn af, saa lad dem gøre det, det staaar dem jo frit. Og Folk kunde ogsaa bestemme, at de vilde møde noget tidligere til deres forskellige Virksomheder om Morgenens om Sommeren end om Vinteren, dersom de var indrettede saaledes, at de kunde tage Bestemmelse i deres egen Sag. Men det offentlige opdrager jo efterhaanden Folk til, at det behøver de ikke, det skal det offentlige nok sørge for.

Hvad selve Forslaget angaar, synes jeg oprigtig talt, at det er noget ubehjælpssomt affattet, idet det taler om at indføre Sommertid, men kun bestemmer, hvornaar Vintertiden skal begynde. Men vi ved jo nok, hvad Meningen er, og vi faar vel nok angivet, paa hvilken Dag vi skal dreje Viserne, saa det gaar vel af sig selv. Jeg anbefaler altsaa at tage dette Lovforslag; jeg tror, vi bliver nødt til det, ellers vilde jeg ikke have anbefalet det.

Tvede: Af Trafikhensyn forekommer det mig, at vi maa tage dette Lovforslag, naar de omkring os liggende Lande forskyder Tiden den Time, der er Tale om. Selvfølgelig vil denne som enhver anden ny Foranstaltning afføde Vanskeligheder og vel ikke mindst hos os, som det blev nævnt af den ærede foregaaende Taler, forvolde Landbruget visse Vanskeligheder. Dersom vi ikke var tvungne til at gaa frivilligt med, tror jeg ikke, vi for Danmark alene vilde have fundet paa en Foranstaltning som den her tilsigtede, men naar de Lande — navnlig Tyskland og Sverige —, mellem hvilke vore Jernbaner danner Forbindelse, forskyder Tiden, tror jeg ikke, at vi godt kan undlade at følge med, og det er alene af dette Hensyn, jeg vil anbefale, at Lovforslaget vedtages.

Af et Agitationsskrift for denne Forskydning af Tiden har jeg set, at der skulde kunne tjenes adskillige Millioner derved. Tiden maa vise, om det vil blive Tilfældet, men skulde det blive det, kan det jo kun krediteres denne Foranstaltning som et Gode. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se det stenografiske Referat fra Forhandlingerne nede i det høje Folketing om

denne Sag, men efter hvad jeg har set i Bladene, betegnede et æret Medlem af Folketinget denne Foranstaltning som „Narrestreger“. Denne Betegnelse tror jeg nu dog ikke er ganske rigtig. Jeg vil nærmest sige, at naar de omliggende Lande træffer denne Foranstaltning, er vi stødte i den Nødvendighed at maatte gøre det samme. Og skulde denne Foranstaltning end maaske, som den ærede sidste Taler sagde, ikke føre til, at nogle kom lidt tidligere i Seng, hvad de vilde have godt af, kunde den maaske lære andre at staa noget tidligere op, og efter det gamle Ord, at Morgenstund har Guld i Mund, vilde ogsaa dette være en Kredit for Lovforslaget.

Lewinsky: Dersom det havde ladet sig gøre at ændre Togplanen og derigennem komme i bedre Forbindelse med Udlandet, vilde jeg have fundet, at det havde været en heldigere Fremgangsmaade end den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede. Det vilde vel imidlertid afføde saa store Vanskeligheder, at man er afskaaret fra at gaa den Vej. Men naar det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) syntes at mene, at det særlig skulde være Byerne, der følte sig tiltalte af denne Forandring, tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Jeg tror ikke, at Byerne er i og for sig begejstrede for at faa dette Lovforslag gennemført. Det er mig nemlig meget vanskeligt at se, at det, det være sig økonomisk eller hygiejnisk, vil være en Forbedring at gaa den her foreslaaede Vej. Med Hensyn til den store Besparelse, der skulde opnaas, er jeg mere tilbøjelig til at tro, at denne Foranstaltning, særlig for den arbejdende Klasse, kan føre til Ekstraudgifter. Thi medens vi nu med den almindelige Arbejdstid og Tid for Afslutning af Arbejdet kan regne med, at indtil henimod September Maaned vil Arbejdstiden indtræde i Soltiden, er det, naar vi forskyder Tiden en Time frem, højst sandsynligt, at Arbejdere, der skal møde Kl. 6 paa deres Arbejdssted og maaske har en lang Vej at gaa, tvinges til at staa op paa en Tid, hvor det endnu ikke er lyst, og altsaa til at ofre en Belysning, som de ellers kunde have undværet. Og hygiejnisk set vil Foranstaltningen neppe bevirke, at Folk kommer tidligere i Seng. Den vil bevirke, at de kommer tidligere op, og at Søvnens bliver kortere, end den skulde være. Særlig for Børnenes Vedkommende vil den sikkert i mange Tilfælde føre til, at deres Søvn